

The Ceylon Government Gazette,

PART III.

FRIDAY, AUGUST 13, 1897.

NOTICE UNDER ORDINANCE No. 1 OF 1897.

[An Ordinance relating to Claims to Forest, Chena, Waste, and Unoccupied Lands.]

TAKE notice, that unless within three months from the 18th day of June, 1897, being the date of this notice, the persons, if any, who claim any interest in the land commonly called or known as Galkuliya Na forest, situated in the village Galkuliya of Rajakumara Wannu pattu of Puttalam pattu in the District of Puttalam, in the North-Western Province, containing in extent about 110 acres, and bounded as follows: on the east, west, and north by chena lands, and on the south by the minor road from Kuriyankally to Andigama—appear before me at the Puttalam Kachcheri and make claim to the said land or to some interest therein:

I, Edward Thomas Noyes, Assistant Government Agent of the District of Puttalam, in pursuance of the powers vested in me by Ordinance No. 1 of 1897, will on the 18th day of September, 1897, being the date on which this notice expires, declare by writing under my hand that the said land is the property of the Crown.

And all persons are hereby warned that it will not be lawful for any person from and after this date, without my written consent, to acquire any right in or over the fore-mentioned land, or to enter therein or thereon, or to form a plantation or make any clearing, or cut any tree upon such land, until such land has been declared to be not the property of the Crown.

Breach of these provisions of the law is punishable criminally.

Puttalam Kachcheri,
June 18, 1897.

E. T. NOYES,
Assistant Government Agent.

විෂි 1897 ක්වු ජුනි මස 18 වෙනි දින, ඒනමි: මේ නොනිසියේ හෙවත් දන්විමි පනුයේ දින සිට තුන් මාසයක් ඇතුලතදී මෙහි පහත සඳහන් මාසිමිවලට ඇතුලත්වූ වයඹ දිසාවේ පුත්තලම් දිස්ත්‍රික් කුමේ පුත්තලම්පත්තුවට අයිති රජකුමාරවත්තිපත්තුවේ ගල්කුලිය යන ගමේ සාමාන්‍යයෙන් ගල් කුලියෙනොමුකලාන කියන අක්කර 110යක් පමණ විසාල ඉඩමට යම් උරුමවාසිකමක් හෝ මැදහත් කමක් තිබෙන අයෙක් විසින්, එසේ යමෙක් සිටිනවානම් මා ඉදිරිපිටට පැමිණ ඉහතකී ඉඩමිවලට යම් උරුමයක් හෝ මැදහත්කමක් කියා කිවියොත් මිස, පුත්තලම් දිස්ත්‍රික්කුමේ උපඒපත්තලත්තාන්යේ වන ඇතිවර්ධි හෝමස් නොසිස් යන මානිසින් විෂි 1897 ක්වු අවුරුද්දේ නොමිමර එකේ ආඥපන තෙත් මට ලැබී තිබෙන බලය කරණකොටගෙන විෂි 1897 ක්වු සැප්තැම්බර් මස 18 වෙනි දින ඒනම මේ නොනිසිය අවසානවෙන දිනේදී එකී ඉඩම රජසන්තක ඉඩමි හැටියට මගේ අතින් ලියා ප්‍රකාශකරන්නට යෙදෙන බව මෙසින් දැනුම්දන්නා ඇත. එමනිසා ඉහතකී දිනේ පටන් හෝ ඉන් පසුව හෝ මෙකී ඉඩමිවලට ආණ්ඩුවට අයිතිවාසියක් නැත කියා තීරනයකරණතුරු මගේ කැමැත්ත අඩංගු ලියමනක් නොමැතිව එම ඉඩමිවලින් කිසිම ඉඩමක් ලබාගැනීමටවත්, ඊට ඇතුල්වීමවත්, වැවිල්ලක් කිරීමටවත්, එළිකිරීමටවත්, කිසිම ගහක්, ලියක් කැපීමවත් අසුඟු බව දනගත යුතුයි. තිනියේ තියමව තිබෙන මේ ආඥ කඩකල අයෙකුට ක්‍රිමිනෙල් නීතිපනතේ ප්‍රකාර අවිච්චිකරණු ලැබේ.

මාසිමි.

නැගෙනහිරට, බස්නාවට සහ උතුරට—හේන් ඉඩමිද, දකුණට—කිරියන්කල්ලියේ සිට අඩි ගමට යන සුළු පාරද.

විෂි 1897 ක්වු ජුනි මස 18 වෙනි දින
පුත්තලම් කවිවෙරියේදීය.

ඊ. ටී. නොසිය,
ආණ්ඩුවේ උපඒපත්තලත්තාන්යේ.

இத்தால் சகலரு மறியவேண்டியது இந்த அறிவித்தலின் திகதியாகிய 1897 ம ஆண்டு ஆனிமாசம் 18 ன் திகதி துவக்கம் மூண்டு மாசத்திற்குள் வடமேன் மாகாணத்தின் புத்தளம் டிஸ்திரிக்டின் புத்தளம் பற்றுவைச்சேர்ந்த ருஜுகுமார வன்னிபற்றுவைச்சேர்ந்த கல்குளி கிராமத்தில் பொதுவாய் வளங்கிற நாவல்மரக்காடு என்றழைக்கப்படுகிற காணி ஏறக்குறைய 110 ஏக்கர் விசாலமுள்ளது:—

எல்லை, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு-சேனை நிலங்கள், தெற்கு-கிரியன் கள்ளிலிருந்து ஆண்டி-கமத்துக்கு போகிற சிறு ரோட்டு. மேற்சொல்லப்பட்ட காணிக்கு உரித்துள்ளவர்கள் ஆரூரு தல் இருந்தால் அவர்கள் வடமேன் மாகாணத்தின் உதவி அரசாட்சி ஏசண்டு எட்வேட் தோமாஸ் டொயிஸ் ஆகிய என்முன் புத்தளம் கச்சேரியில் தெரிபட்டு உரித்து காண்பியாதிருந்தால் 1897 ம ஆண்டின் 1 ம இலக்கக் கட்டளைச்சட்டத்தினால் எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் தத்துவத்தின்படியே இந்த அறிவித்தல் முடியுந் திகதியாகிய 1897 ம ஆண்டு புரட்டாசிமாசம் 18 ன் திகதி என் கையொப்பமிட்டு எழுத்துமூலமாய் சொல்லப்பட்ட காணிகளை முடிக்குரிய ஆதனமென்று வெளி யாங்கப்படுத்துவேன்.

இத்தால் சகலருக்கும் எச்சரிக்கை செய்கிறதாவது: இத்திகதி துவக்கமும் பிற்பாடும் அப்படிப்பட்ட காணிகளை முடிக்குரிய தல்லவென்று வெளிப்படுத்தும் வரையில் நான் எழுத்துமூலமாய் சம்மதப்படாமல் உரித்தாக்கிக்கொள்ளவாவது, அதில் பிரவேசிக்கவாவது, உண்டுபண்ணவாவது, சூப்பரவுபண்ணவாவது, எந்த மரத்தையாவது வெட்டவாவது, ஒருவருக்கும் நியாயமில்லை. இந்தக் கட்டளைகளை மீறினால் அபராதத் தண்டனைக்குள்படவேண்டியது.

புத்தளம் சச்சேரி,
1897 ம (௨௭) ஆனிமீ 18 ன் உ.

ஈ. டீ. டொயிஸ்,
உதவி அரசாட்சி ஏசண்டு.